

[ROZJURZENIE *sb n*

G sg rozjurzenia.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. rozjurzyć.

Rozzłoszczenie, rozgniewanie:

*Wyrażenie przyimkowe: »z rozjurzenia«: Ziemiá [...] vřtá vtvorzyła/ Wřřytkę wodę [wypuszczoną z paszczy smoka] wlię wpućilá/ Táz wodę wřřytkę požárłá Až řie [Maryja] z pařćzeki wydárłá/ Więć řmok řtego rozjurzenia z drugimi z iey pokolenia/ Szedł walki ná pánnę řtroić *MorawRozm* C4.*

MN